

ከዚህ ይሰውራችሁ፤ ፍትህ እንደ ሰማይ የራቀው የየዐማራ አባት! –

ሙሉቀን ተስፋው

By Ethiopatriots January 26, 2017

ይህን ታሪክ ስታነቡ ቀናችሁን በሐዘን እንደምታሳልፉ አውቃለሁ፤ ባለታሪኩ ግን ላለፉት ዘጠኝ ዓመታት በሐዘን ተኮራምቶ ይገኛል። ጎሊናችሁን ወደ ዐማራ ሕዝብ ለአፍታም ከመለሳችሁ ብዙ አሳዛኝ ነገሮች እንደሚገጥማችሁ ግልጽ ነው።

ቀኑን በውል አላስታውሰውም፤ ሰዓቱ ረፋድ ላይ ነው። አራት ኪሎ አካባቢ ቁርስ እየበላሁ ነው፤ የእጅ ስልኬ ጠራ፤ አቶ ዓለማየሁ ፋንታ ነበሩ። አቶ ዓለማየሁ ፋንታ የሰብዓዊ ሙብቶች ጉባኤ የባሕር ዳር ቅርንጫፍ ኃላፊ ጠንካራ አባት ናቸው። ብዙ ጊዜ ካልተደዋወልን የሆነ ችግር ገጥሞታል እያሉ ስለሚያስቡ ከሳቸው የበለጠ ስለኔ ደኅንነት የሚጨነቅ ሰው አለማለት ይከብዳል። ዛሬ ግን የደውሉት ለሰላምታ አልነበረም። ለዓመታት በሐዘን ተኮራምቶ ፍትሕ እንደሰማይ ርቃው ስለሚኖረው አባት ታሪክ ሊነግሩኝ እንጅ። ከእርሳቸው ስሰማው አዘንኩ፤ ደግሞም ተናደድኩ። ሰውየውን እንዴት ላገኘው እንደምችል ጠየቅኳቸው። ወደ ባሕር ዳር በምሔድበት ጊዜ ቢጠሩት እንደሚመጣ ነገሩኝ። ጊዜ ማጥፋት አልፈለግኩም። በአውቶቡስ ስበር ባሕር ዳር ደረስኩ። ከአቶ ዓለማየሁ ፋንታ ቢሮ «የፍትሕ ያለህ» የሚለውን አባት አገኘሁት። ታሪኩ የሚከተለው ነው።

በምዕራብ ጎጃም ዞን በሜጫ ወረዳ ከባሕር ዳር ከተማ 25 ኪሎ ሜትር አካባቢ ባችማ ቀበሌ ገበሬ ማኅበር ውስጥ ነው። ባለታሪኩ አቶ ገብሬ ስንቴ ገደፋው ይባላል። ከመጀመሪያውም ሕይወት ለአቶ ገበሬ ቀላል አልነበረችም። የእነ አቶ ገበሬ ቤተሰቦች «ቢሮክራሲ ናችሁ» በሚል ስብብ በቂ የእርሻ መሬት አልተሰጣቸውም። አቶ ገበሬም ከነገ ዛሬ ቀን ይጣል ብሎ ተስፋ በማድረግ በሰው ቤት ተቀጥሮ ደፋ ቀና ይል ጀመር። ጊዜያት እየሄዱ ጊዜ ሲተካ አቶ ገበሬ እኔም እንደ እኩዮቼ በማለት ሚስት አገባ፤ ልጅም ወለደ። የመጀመሪያ ልጄንም ብርቱካን ገብሬ ሲል ሰዬማት። ድኅነትን የልጃቸው ፍቅር አስረሳቸው። ብርቱካን ግን ከሦስት ዓመታት በላይ በሕይወት ለመኖር አልታደለችም።

በአንዲት በተረገመች ዕለት ባለሥልጣናትን የጫነች በፌዴራል ፖሊስ የታጀበች መኪና ባችማ ላይ ስትደርስ አንዲት ልጅ ገጨች፤ ሕጻን ብርቱካን ነበረች ቀን የነደለባት። አቶ ገብሬ ሁኔታውን በኋላ ሲያስታውስ «ድምጽ ሰምቼ ወደ መኪናው መንገድ ሄድኩ፤ የማይታመን ነገር ተመለከትኩ፤ በድህነቴ ለፍቼ የማሳድጋት አንዲት ልጄ አንገት ተቆርጦ ብዙ ርቀት ሂዷል። አካሏ ከሁለት ተለያይቷል፤ ከዚያ በኋላ የሆንኩትን አላውቀውም» ዕንባ በዐይኑ ሞልቶ መፍሰስ ጀመረ። ዐይኔን ማየት አልቻለም፤ ወደ ታች አዘቀዘቀ። በእጣቱ እንባውን አራገፈ። ምን ዓይነት ስሜት ውስጥ እንደነበርኩ አላውቅም። አቶ ዓለማየሁን ዘወር ብየ አየኋቸው። የሚያውቁት ታሪክ ቢሆንም ቅስጥቸው ተሰብሯል።

ሰኔ 6 ቀን 2000 ዓ.ም. በግምት ከጠዋቱ 3:00 አካባቢ እስከ አፍንጫቸው የታጠቁ ፌዴራል ፖሊሶች አንድ ባለስልጣን አጅብው ይጓዙ ነበር። ብርቱካንን እንደገጨ ለመቆም እንኳን ሳያስቡ ዝም ብለው ይጋልቡ ጀመር። መራዊ ሁለተኛ ደረጃ

ት/ቤት የሚሟሩ ተማሪዎች ሰው ገጭተው የሚጠቁ ደፋሮችን ለማስቆም መንገድ በመዘጋት በድንጋይ ለማስፈራራት ሞከሩ። የፌዴራል ፖሊስ መኪናቸው ላይ ወረዱ። ተማሪዎቹን «እናንተንም ደፍተናችሁ ነው የምንሔድ! አንድ ነገር ብታደርጉ ሁላችሁንም እንጨርሳችኋለን!» አሉ ክላሽንቲፋቸውን አነጣጥረው። ተማሪዎቹ መንገዱን ለቀቁና በግፍ መንገድ ላይ ደሟ ወደተዘራችው ሕጻን ተመለሱ።

መራዊ ፖሊስ ጣቢያ ስልክ ተደውሎ እንዲያስቆሟቸው ተነገረ፤ ባለሥልጣኑ ከነጭፍሮቹ ፒኮሎን ተሻግሮ ነበር። ዱርቤቴም ላይ አልተያዙም። ዳንግላ ላይ ተያዙ፤ ግን አንድን ባለሥልጣን ከመጠየቅ ብዙ የዐማራ ልጆች ቢያልቁ ይቀላል። ወዲያውኑ መንገዳቸውን ቀጠሉ፤ ወደ ቻግኒ በኩል ተጓዙ።

የሜጫ ወረዳ የፖሊስ አካላት ወንጀለኛውን ለመያዝ ደፋ ቀና ሲሉ ከቆዩ በኋላ የሰውዬውን ማንነት ያውቃሉ። ከዚያም ምስኪኑን የሟች አባት «አርፊህ ተቀመጥ ልንረዳህ አንችልም» ብለው ያሰናብቱታል። አባትም ሳይሰለጥ የልጁን ገዳዮች በሕግ እንዲያዙለት በየቀኑ በየደረጃው ያሉ ባለሥልጣናትን ደጅ መጥናት ቀጠለ። ግን የበለጠ መረጃዎቹን እያጠፉበት ሄዱ እንጅ አንዳች ነገር የፈለጉት አካል የለም። አቶ ገብሬ እንደደረሰው መባልት ጠየቀ ማታ ስመላለስ በማዘን ፍትሕ አገኛለሁ በማለት ነበር የሚመላለሰው። እነዚህ ግን እግዚአብሔርን የማይፈሩ ሰውንም የማያፍሩ ነበሩና አቶ ገብሬን ፍትሕ ሳይሰጡት ለእንግልትና ለበለጠ ወጭ ዳረጉት።

የመራዊ ጤና አጠባበቅ ጣቢያ በቁጥር መጤጣ/283/01 በቀን 17/10/2000 ዓ.ም. በተጻፈ ደብዳቤ በሰጠው የህክምና ማስረጃ ሰነድ 06 ቀን 2000 ዓ.ም. ወደ ጤና ጣቢያው የመጣችው ሕጻን ጭንቅላቷ የተፈረካከሰ፤ አንገቷ የተቆረጠ፤ እጆቿና ወገቧ የተሰባበረ ሲሆን ምንም ዓይነት እስትንፋስ እንደሌላት ለሜጫ ወረዳ ፖሊስ ጽ/ቤት አሳወቀ። ፖሊስ ጽ/ቤቱ ግን በወቅቱ የሟችን አካል የሚያሳየውን ፎቶ ግራፍና ሌሎች ሰነዶችን ሁሉ አጠፋቷቸው። የአቶ ገብሬ ሐዘን የበለጠ ከፋ። ወደ ምዕራብ ጎጃም ዞን ፖሊስ መምሪያና ፍትህ ቢሮ በተደጋጋሚ አመለከተ።

የአማራ ብሄራዊ ክልላዊ መንግሥት ፍትሕ ቢሮ በቁጥር ፍቢ/801/አ.በ.23/2001 በቀን 11/02/2001 ዓ.ም. ለክልሉ ፖሊስ ኮሚሽን በተጻፈ ደብዳቤ በትራፊክ ፖሊስ የተጀመረው ደብዳቤ ለምን እስካሁን እንደዘገዩና አደጋውን ያደረሰው ሰው ለምን እንደተለቀቀ በዝርዝር እንዲልክ ጠየቀ። በዚያው ዓመት እስከ የካቲት ወር ከተጓተተ በኋላ ፍትህ ቢሮ በድጋሚ ለምዕራብ ጎጃም ዞን ፍትህ መምሪያ በቁጥር ፍቢ/1700/አ.በ.23/2001 በቀን 04/06/2001 ዓ.ም በተጻፈ ደብዳቤ «የሰሌዳ ቁጥሩ ኢት 33- 3364 የሆነ ኮብራ መኪና ማንነቱ ባልታወቀ ሰው እተሸከረከረ ሳለ ሰው ገጭቶ ከገደለ በኋላ ማምለጡንና በዚህ ጉዳይ በሜጫ ወረዳ ፖሊስ ጽ/ቤት ምርመራ ተጀምሮ ለውጤት ሳይበቃ በእንጥልጥላ ላይ መሆኑን» ይገልጻል።

ደብዳቤው አያይዘም ለክልሉ ፖሊስ ኮሚሽን ግለሰቡ በተደጋጋሚ ማመልከቱንና ምላሽ ያላገኘ ሲሆን በወረዳው ፖሊስ የተጀመረውን ምርመራ እንዲቀጥሉ በማድረግ ለቢሮው ሪፖርት እንዲያደረጉ ተገልጧል። ከዚያ በኋላ የክልሉ ፖሊስ ኮሚሽን ለፌዴራል ፖሊስ ኮሚሽን በቁጥር አብክመፖ/መ/7/አደ/መ/80/02 በቀን 7/8/2002 ዓ.ም. በተጻፈ ደብዳቤ ከላይ የተጠቀሰውን ታርጋ ቁጥር በመጥቀስ ሕጻን ብርቱካንን ገጭቶ እንዳመለጠ ዋና ሳጅን ደሳለኝ አባተ የተባለ የትራፊክ ተቆጣጣሪ ፖሊስ ቢይዘውም እንዳልገጨ ሲነግሩት ሙሉ መረጃ ሳይዘ ሲለቃቸው ጉዟቸውን ወደ ፓዊ አቅጣጫ እንዳደረጉ ሪፖርት አድርጓል። ደብዳቤው አያይዘም ዳንግላ ከተማ ላይ ፖሊሶች ሊይዙት ቢሞክሩም ጥሰው እንዳመለጡ ይናገራል። በመጨረሻም የታርጋ ቁጥሩ በማን ስም እንደተመዘገበ በማጣራት እንዲተባበሩ ይጠይቃል።

የፌዴራል ፖሊስ ኮሚሽን በቁጥር 1/ፌፖኮ211 በቀን 7/11/2002 የመኪናው ንብረትነት በቤኒሻንጉል ክልል መስተዳደር ምክር ቤት የተመዘገበ መሆኑን አረጋገጠ። ቢሆንም ግን ለሟች ቤተሰቦች መፍትሔ አልተሰጣቸውም።

የሟች አባት አቶ ገብሬ አሁንም ተስፋ ባለመቁረጥ ለሰብዓዊ መብቶች ጉባኤ አመለከቱ። ሰሙንም ምንም መፍትሄ ማምጣት ብቻ ሳይሆን መግለጫም ሳይወጣ እስከ 2004 ዓ.ም. ድረስ ቆየ። የሕዝብ እንባ ጠባቂ ተቋም ከሰሙ ውጭ እንኳን እንባ ሊያብስ እንባ ያፈሳል።

እንደ ሟች አባት እምነት የወንጀለኛው ማንነት በዚያው ቀን ታውቆ ነበር። ነገር ግን የመንግሥት ከፈተኛ ባለስልጣን በመሆኑ ለስድስት ዓመት ተበድበሱበሰ ቆየ። በወቅቱ የኢሕአዴግ ባለስልጣናት ባህር ዳር ላይ ስብሰባ ነበራቸው። በዚህም ምክንያት በቅርቡ በሙስና ወንጀል ታስሮ የተፈታው በዘመኑ የቤኒሻንጉል ጉምዝ ርዕሰ መስተዳደር የነበረው እንዲሁም በ1992 ዓ.ም. በርካታ ዐማሮችን ያፈናቀለው አቶ ያረጋል አይሸሹም ከባህር ዳር ሲመለስ እሱን የነበረበት መኪና ነበር ሕጻን ብርቱካንን የገጫት። በዚህም የነበሩት የሰብዓዊ መብቶች ጉባኤ ኃላፊዎች አቶ ያረጋል ሳይታሰር መግለጫ ማውጣት አልቻሉም።

የሰብዓዊ መብቶች ጉባኤ አቶ ያረጋል ማረሚያ ቤት ከገባ በኋላ በ2004 ዓ.ም. መግለጫ ቢያወጣም መግለጫውን ማግኘት አልቻልኩም። የምራብ ጎጃም ፍትህ መምሪያ በዘ/ፍ/አቤ/መ/ቁ 92/05 በቀን 19/07/05 ዓ.ም. በተጻፈ ደብዳቤ

ለሚጫ ወረዳ ፖሊስ ጽ/ቤት በአጭር ጊዜ የነበረው ሁኔታ እንዲገለጽልን ብሎ ጠይቆ ነበር፤ ግን የትም አልደረሰም።
እነሆ ወንጀሉ ከተፈጸመና የሚች አባት ስለፍትሕ መጮሕ ከጀመሩ ዘጠኝ ዓመታት አልፈው ዐሥረኛው ተጋምሷል። አቶ
ገበሬ ግን አሁንም ድረስ የፍትሕ ያለህ ይላሉ፤ የአቶ ገበሬ እንባ አሁንም አልደረቀም።
ዜጎች ሁሉ በሕግ ፊት እኩል ናቸው፤ ከዐማራ በስተቀር- በዛሬዋ ኢትዮጵያ።

(ታሪኩን በጊዜው በጋዜጦች ለሕትመት አብቅቼው ነበር፤ ባለታሪኩ አሁን መፍትሔ እንዳልተሰጠው ሰሞኑን ሰማሁ)